

28.12.4; 102a (בעלי מומין בין בעלי מומין וכו') → 102b (לאונסו שאני)

1. כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדתיתכם מאשי ה' כל אשר יגע בהם יקדש: ויקרא ו, יא
 2. לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל: ויקרא כא, כב
 3. המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנחה: ויקרא ז, לג
 4. וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לפהו המקריב אתה לו תהנה: ויקרא ז, ט
 5. הפהו המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בהצר אהל מועד: ויקרא ו, יט
 6. והקריב ממנו אחד מקל קרבן תרומה לה' לפהו חזק את דם השלמים לו יתנה: ויקרא ז, יד
 7. אך בכור שור או בכור קשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח לה': במדבר יז, יז

- I 3 ברייתות, building on each other, each using the phrase כל זכר to expand to בעלי מומין already covered in v. 2
- a #1: expands to allow for חלוקה
- b #2: expands to allow for בעל מום from birth
- c #3: expands to allow for בעל מום עובר
- i Challenge: this is more obvious than בעל מום קבוע (given as the “given”)
- 1 Answer1 (ר' ששת): switch the sequence – “given” is עובר, expands to קבוע
- 2 Answer2 (ר' אשי): no need to switch – כהן טמא: בעל מום עובר – cannot eat until “fixed” – קמ”ל –
- II Analysis of rule in משנה – anyone who is not fit for עבודה may not divide
- a Challenge: בעל מום – unfit for עבודה, yet he is חולק
- i Furthermore: implication is that anyone who is fit is חולק – but טמא (בק”צ) is fit but not חולק
- 1 Answer: “fit” means “fit to eat”
- 2 Challenge: חולק is חולק but not fit (inverse implication)
- (a) Answer: bad inference – didn't state that if not fit for עבודה, doesn't eat
- (b) Observation: once we reject that inference, טמא is no longer a question
- (i) And: בעל מום is simply an extension via גזירת הכתוב
- III Analysis of “extreme example” in משנה – even if טמא at time of זרה and טהור at time of הקטרה – isn't חולק
- a Implication: inverse (טהור at time of זרה, then טמא at time of הקטרה [presumably during day] – is חולק
- b Observation: משנה doesn't follow שאול אבא, who requires טהור at both points – per v. 3 (parsed as indicated)
- i Query (ר' אשי): according to אבא שאול – if he is טהור at both points but was טמא in the meantime –
- 1 Lemma1: he needs to be טהור at each point – and he was → may eat
- 2 Lemma2: he must be טהור from זרה through process of הקטרה, which he wasn't → may not eat – תיקו
- IV Story – רבא learned this law via feigned dialogue (between טב”י and המחלק כהן) taught in the bathroom
- a טב”י: give me some of the מנחת ישראל to eat (tonight)
- b כהן: re: your own חטאת, which you can bring anytime (even outside of your own משמרת), but you can't eat מנחת ישראל (as it is not during your משמרת)
- i Then: certainly, in a place where you never eat (your own מנחה כהן – כליל מנחת always כהן), can you eat מנחת ישראל?
- c טב”י: but if you pushed me away from ישראל (not during my משמרת), where we are both entitled
- i Then: can you reject me from מנחת ישראל, where we are both unentitled (in our מנחות)?
- d כהן: v. 4 states that the כהן who offers may eat – come and offer (which he mayn't do) and then eat
- e טב”י: give me some of the מנחת ישראל to eat (tonight)
- f כהן: if where I am unentitled – מנחתי – you're rejected from מנחת ישראל, then certainly where I am entitled (חטאת), I can reject you
- g טב”י: where you rejected me (מנחה) both of us are unentitled; cannot reject me re: חטאת where we are not
- h כהן: v. 5 - come offer (he may not) and eat!
- i טב”י: give me some of (של שלמים) חזה ושוק to eat (tonight)
- j כהן: if you are rejected from חטאת (as above), certainly you are rejected from שלמים, where you only get ח”ש
- k טב”י: in חטאת, my family members may not eat – but they may eat ח”ש
- l כהן: v. 6 – come offer שלמים (he may not) and eat
- m Conclusion: the טב”י walks out, carrying his ק”ו, escorted by אונן and כפורים
- i Question (ר' אחאי): why not request בכור (which is given to כהן)?
- ii Answer: כהן will reject him, noting that כהן cannot give חטאת to his family, yet he rejects טב”י here
- 1 Counter: טב”י could challenge that re: בכור, he gets to keep whole animal (unlike חטאת)
- 2 Answer: v. 7 – come offer (he may not) and take to eat
- 3 Answer: v. 7 doesn't grant בכור to כהן who performs עבודה – even another כהן
- n Note: even though one is not even allowed to muse over ד”ת in a bathroom, this was different as רבא”ש was נאנס (he couldn't help thinking about ד”ת, so he related this series of laws in this feigned dialogue form)